L. 4. Kraków, dnia 10. Kwietnia 1892. Rocznik XIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L.9019/92.
II.

OBWIESZCZENIE.

Rada miasta Krakowa uchwałą z dnia 17. marca 1892. r. postanowiła na rok 1892. pobierać następujące dodatki a mianowicie:

1) **dodatek gminny do czynszów z mieszkań** w tėj samėj wysokości jak, w latach poprzednich, t. j. na potrzeby gminy po dwa centy;

2) **na pokrycie wydatków kwater chwilowych** po pół centa od każdego złotego austr;

3) **dodatek gminny 10% do wszystkich stałych podatków rządowych**;

4) **wreszcie 12% dodatek do wszystkich stałych podatków rządowych na potrzeby szkolne**, z mocy ustawy krajowej z dnia 1. lipca 1873. Dz. u. kr. L. 250.

Podając tę uchwałę do publicznėj wiadomości, Magistrat oznajmia, że 2% i ½ % dodatek do czynszów wnosić należy do kasy miejskiėj w terminach kwartalnych z dołu; zaś 10% dodatek gminny, oraz 12% dodatek szkolny do podatków stałych, pobieranym będzie na zasadzie roporządzenia wysokiėj c. k. krajowėj Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 2. kwietnia 1875. L. 7082, przez tutejszy c. k. główny Urząd podatkowy przy poborze podatków stałych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 18. marca 1892. r.

Prezydent miasta:
Dr. SZLACHTOWSKI w. r.

L. 9598.
I.

OBWIESZCZENIE.

Z powodu rozpoczęcia robót ogrodowych na plantacyach i ze względu na tę okoliczność, że **samopas biegające psy po plantacyach** wielkie zrządzają szkody, Magistrat przypomina rozporządzenie z dnia 8. kwietnia 1884. L. 11182, według którego psy na plantacyach należy wodzić na smyczy.

Jednocześnie nadmienia się, że osoby nie stosujące się do tego rozporządzenia narażą się na karę.

Dozorcy plantacyjni i straż policyjna będą czuwać nad ścisłém wykonywaniem niniejszego rozporządzenia.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa,
dnia 29. marca 1892.

L. 3551.
I.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat przypomina niniejszém P. P. **właścicielom sadów i ogrodów** w mieście i po przedmieściach okólnik c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3. kwietnia 1891 L. 11596, podany do wiadomości publicznėj obwieszczeniem Magistratu z dnia 20. kwietnia 1891. r. L. 9376, jak również okólnik tegóż Namiestnictwa z dnia 27. września 1891. L. 65659, podany do wiadomości publicznėj obwieszczeniem Magistratu z dnia 20. października 1891. L. 27003, względem **tępienia szkodliwych owadów, zwłaszcza chrząszcza majowego** (melolontha vulgaris) **i jego pędraków, motyla drzewnego** (jortrix pomonana) **i pierściennicy** (bombyx neuxtria).

Powołane okólniki zalecają w celu tępienia tych szkodników dla drzew, krzewów i kwiatów, na podstawie rad i wskazówek zjednoczonego galicyjskiego Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa, następujące postępowanie:

a.) Zbieranie chrząszczy w czasie rójki, która się odbywa zwykle w końcu kwietnia i w pierwszėj połowie maja. Jak ogólnie wiadomo, chrząszcze obierają swe siedlisko na koronach drzew, na liściu lub pomiędzy liściem, zkąd można je szczególnie w dniach chłodnych a nawet każdego dnia, w porze rannėj strącać przez samo potrząsanie drzewem. Po strąceniu chrząszczy na ziemię należy je zbierać do naczyń o gładkiėj powierzchni i w sposób dowolny niszczyć.

b.) Wybieranie pędraków z ziemi dokonane być może podczas uprawy roli a mianowicie przy oraniu, włóczeniu, lub przekopywaniu gruntu. Zebrane do naczynia pędraki, dadzą się łatwo zniszczyć nawet przez samo pozostawienie na otwartém powietrzu, zwłaszcza podczas dnia słonecznego. Ponieważ, jak powszechnie stwierdzono, pędraki chrząszcza majowego, ogryzające w czasie swego trzechletniego rozwoju korzonki roślin, są nawet szkodliwsze od

chrząszcza, który ogranicza się tylko do ogryzania liści drzew lub szpilek modrzewia, przeto należy na mniejszych przestrzeniach, szczególnie w ogrodach i szkółkach leśnych lub owocowych, zapobiegać rozmnażaniu się pędraków nadto jeszcze następującymi sposobami:

1) Wstrzykiwaniem roztworu benzyny za pomocą przyrządu odpowiedniem przedłużeniem zaopatrzonego (szklannéj szprycki) pod korzenie rośliny lub drzewka. Sposób ten okazał się praktyczny bardzo, gdyż w praktycznem zastósowaniu spostrzeżono po wstrzyknięciu wspomnianego płynu pod korzeń, że ani jedna roślina w ten sposób zabezpieczona, nie została przez pędraków uszkodzona.

2) Zakładaniem obornika świeżego pomiędzy rzędy lub grzędy w ten sposób, aby w pogłębienie wykopane w formie bruzdy wchodził swieży obornik przysypany miałką ziemią. Pędraki nęcone ciepłem, jakie się wskutek zaparzenia obornika wytwarza, ściągają się do tych, rodzaj kompostu przedstawiających rzędów lub kopczyków i mogą być ztamtąd z łatwością wybrane a następnie niszczone, co codziennie powtarzać należy

3.) Rozciąganiem w pomniejszych szkółkach na czas trwania rójki nad całą przestrzenią siatki, umiemożliwiającéj przelatującym samicom przystęp do gruntu, w którym jako zazwyczaj spulchnionym chrząszcze majowe najchętniéj jaja swe składać zwykły.

6.) Celem tępienia motyla drzewnego i pierściennicy należy, jeszcze przed rozwijaniem się drzew w sadach, wyczyścić je dobrze a zarodki gąsienic, które zazwyczaj znajdują się wsród pajęczyny na końcach gałęzi, zniszczyć w odpowiedni sposób. Według wskazówek wspomnanego wyżej Towarzystwa, można pierściennice tępić szybko i łatwo dopiero po wylęgnięciu się gąsienic. O świcie lub wieczorem, gdy gąsienice znajdują się w gniazdach, ułożonych między dwiema gałęziami i powleczonych pajęczyną, poczém je też łatwo dostrzec można — należy je miażdżyć, przyduszając kawałkiem szmaty.

Zarazem przypomina Magistrat pp. właścicielom ogrodów w mieście i po przedmieściach, przepisy tyczące się oczyszczenia drzew i krzewów z gąsienic, a w szczególności reskrypt c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 2. sierpnia 1871. L. 34307, nakazujący wykonywanie oczyszczenia w późnéj jesieni i powtarzania czynności téj z początkiem wiosny.

Wzywa się przeto wszystkich pp. właścicieli i zarządców ogrodów, by pod zagrożeniem skutków rozp. ministeryalnego z dnia 30. września 1857. (Dz. u. p. L. 198.) drzewa i krzewy ogrodowe starannie z gąsienic wciągu dni 8. oczyścili, przyczem szczególną uwagę zwracać należy na palenie suchych liści, w których gąsienice gnieździć się zwykły a wymienione wyżej szkodliwe owady w sposób wyżéj podany a przez zjednoczone galicyjskie Towarzystwo dla ogrodnictwa i pszczelnictwa zalecony, tak w interesie swoim własnym, jak również w interesie ogólnego dobra usilnie tępić się starali.

Do czuwania nad wykonaniem powyższego rozporządzenia otrzymują polecenie pp. Komisarze obwodowi.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 1. kwietnia 1892.

OKOLNIK
wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie

z dnia 19. marca 1892. L. 17242.

do wszystkich Pp. c. k. Starostów i WWPp. Prezydentów miast Lwowa i Krakowa.

Z mocy najwyższego pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847. i dekretu kancelaryi nadwornéj z dnia 25. stycznia 1847. l. 2521. ogłoszonego obwieszczeniem gubernialnem z d. 28. lutego 1847. l. 6650. (Zb. u. prowinc. ex 1847. N. 24 str. 67) nie wolno bez Najwyższego pozwolenia urządzać **telegrafów ani pojedyńczym osobom**, ani towarzystwom, pod rygorem, że w razie przekroczenia tego przepisu, wszelkie do takiego urządzenia poczynione przygotowania i aparaty mają być uczynione nieprzydatnymi do użytku, bądź przez przedsiębiorcę samego, bądź na koszt tegóż przez c. k. władzę.

Z natury rzeczy podpadają pod powyższe postanowienie także wszelkie urządzenia telefoniczne, jako dalsze udoskonalenia telegrafów elektrycznych a wyjęte z pod tegóż są tylko takie urządzenia telegraficzne i telefoniczne, które wewnątrz pewnego domu są założone i w rzeczywistości tylko zwyczajne dzwonki zastępują. Powyższe postanowienie odnosi się zarówno do linii telegraficznych i telefonicznych nadziemnych, jak i podziemnych. Do udzielania tego pozwolenia powołanem jest wyłącznie wys. c. k. Ministerstwo handlu.

Ponieważ od czasu wejścia w użycie telefonów kilkakrotnie zdarzyły się wypadki, że pojedyncze osoby bez poprzedniego uzyskania przepisanéj koncesyi urządziły połączenia telefoniczne dla swego użytku; ponieważ według istniejących dla udzielenia takich koncesyj norm, każdy koncesyonarysz, chcący prowadzić swe linie telegraficzne lub telefoniczne przy drogach lub placach publicznych, lub na gruntach prywatnych, obowiązany jest przed przystąpieniem do budowy uzyskać pozwolenie kompetentnych władz do stósownego użycia dróg i placów publicznych — a uzyskane tego rodzaju pozwolenia uważane bywają niesłusznie za koncesye na urządzenia telegraficzne lub telefoniczne, poleca się WPanu Prezydentowi odnośnie do tut. reskryptu z 24. kwietnia 1885. l. 60693, aby osobom pojedyńczym i towarzystwom, które się nie wykażą koncesyą wys. c. k. Ministerstwa handlu na urządzenie połączeń telegraficznych lub telefonicznych, nie dozwalał wykonania budowy takich urządzeń przed uzyskaniem koncesyi.

Badeni w. r.

L. 9763
B.

Powyższy okólnik podaje się do wiadomości.

Magistrat stoł. król m. Krakowa,
dnia 4. kwietnia 1892. r.

Prezydent miasta:
Dr. Szlachtowski w. r.

OKÓLNIK
c. k. Namiestnictwa we Lwowie
z dnia 3. lutego 1892. L. 3737.

do wszystkich pp. c. k. Starostów i pp. Prezydentów miast Lwowa i Krakowa.

W załączeniu przesyłam W. Panu Prezydentowi odpis ·/. pisma, wystosowanego do wszystkich konsystorzów arcybiskupich i biskupich w kraju w sprawie **otwierania grobowców pod kościołami**, dla wiadomości i odpowiedniego postępowania w danych razach.

Gdy w myśl §. 15. statutu c. k. centralnéj Komisyi dla badania i utrzymywania zabytków sztuki i pomników historycznych, ogłoszonego rozporządzeniem wys. c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty z d. 21. lipca 1873. (dz. p. p. Nr. 131) c. k. władze obowiązane są wspierać tę komisyę i jéj organa, a to tak na specyalne ich wezwanie, jakoteż i bez wezwania, polecam WPanu Prezydentowi, aby o ile to w jego zakresie władzy jest możliwém, czuwał nad tem, iżby grobowców znajdujących się pod kościołami i kaplicami, bez pozwolenia i koniecznéj potrzeby nie otwierano i nie przetrząsano.

W każdym wypadku, w którymby zarząd kościoła lub kaplicy odniósł się do Pana w celu uzyskania pozwolenia na otwarcie grobowca, zawiadomisz Pan o têm Konserwatora właściwego okręgu i doniesiesz c. k. Namiestnictwu o zarządzeniach swoich w téj mierze.—

Także postąpisz Pan po myśli obowiązujących przepisów, skoro dostrzeżesz niedozwolone otwarcie grobowca, lub jakiekolwiek pod tym względem nadużycie. —

Za c. k. Namiestnika:
Liedl m. p.

ZAŁĄCZNIK.

Pod starożytnymi kościołami znajdują się zazwyczaj podziemia grobowe, służące za miejsce wiecznego spoczynku dla fundatorów, dobrodziejów kościoła i dostojników duchownych lub świeckich. Wejście do takich sklepów jest zazwyczaj zamknięte ciężką płytą kamienną w posadzce świątyni. Wyjątkowo w niektórych kościołach przystęp do takich podziemi, mieszczących sarkofagi lub téż należycie zamknięte trumny ze szczątkami osób sławnych lub znakomitych, ułatwiony jest przez to, że do sklepów takich prowadzą drzwi i wygodne schody np. do grobów królewskich w Krakowie, grobów ks. Ostrogskich w Tarnowie i t. d.

Grono koserwatorów Galicyi zachodniéj zwróciło moją uwagę na okoliczność, że nieraz podziemia grobowe pod kościołami lub kaplicami, nieurządzone do zwiedzania, bez pozwolenia właściwéj władzy osoby do tego nieupoważnione otwierają a nawet trumny w nich się znajdujące przetrząsają dla zaspokojenia czczéj ciekawości i z ujmą dla czci, należnéj zmarłym, przyczem częstokroć giną lub doznają uszkodzenia cenne zabytki archeologiczne lub artystyczne, przechowywane w grobowcach, jak: tkaniny, szaty, wyroby z kruszcu, a nawet klejnoty.

Ma się to dziać zazwyczaj przy sposobności restauracyi świątyń, stawiania fundamentów pod ołtarze i t. p. pod pozorem technicznego badania stanu fundamentów, gmachów, murów i sklepień podziemnych

Ponieważ samowolne otwieranie grobów w myśl obowiązujących przepisów sanitarnych jest zabronione a nadto stanowi występek z §. 306 ustawy karnéj, upraszam Najprzewielebniejszy Konsystorz, aby zechciał wpłynąć w sposób właściwy na zarządców kościołów i kaplic publicznych znajdujących się w obrębie dyecezyi względnie archidyecezyi (tak świeckich jak i zakonnych), aby w zakresie swéj władzy zapobiegali stanowczo takiemu postępowaniu, w razie zaś koniecznej potrzeby otwarcia grobowca ze względów restauracyjnych lub innych, zawiadamiali o têm wcześnie właściwą władzę polityczną i konserwatora odpowiedniego okręgu, celem przeprowadzenia potrzebnego w téj mierze urzędowania. —

Ze swéj strony zechce Najprzew. Konsystorz czuwać nad tem, aby zarządcy kościołów i kaplic stosowali się ściśle do Jego poleceń w tym względzie.

O zarządzeniu Swem wskutek niniejszego pisma zechce mnie Najprzewielebniejszy Konsystorz uwiadomić. —

L. 5065
B.

Powyższy okólnik podaje się do wiadomości ogółu mieszkańców M. Krakowa.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa,
dnia 12. marca 1892.

I. Wiceprezydent miasta:
Friedlein m. p.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1. do 31. marca 1892. złożono w Magistracie następujące przedmioty znalezione:

Art. 54. Złotych austr. 5.
„ 65. Centów 20.
„ 66. Portmonetka z kwotą 7 Zła. 20 ct.
„ 67. Portmonetka z kwotą 25 fenig. i $3\frac{1}{2}$ ct.
„ 68. Szpilka do włosów.
„ 69. Kapelusz.
„ 70. Paleto stare podarte.
„ 71. Zarękawek i chustka.
„ 72. Ziółka.
„ 73. Pudełko z cyrklem
„ 74. 9 kluczy.
„ 75. 6 kluczy.
„ 76. klucz.
„ 77. kluczyk z kółkiem.
„ 78. Zegarek śrebrny,
„ 79. Portmonetka z pigułkami.
„ 80. Derka na konia.
„ 81. Wachlarz.
„ 82. Różaniec.
„ 83. Kaftanik perkalowy.
„ 90. Pormonetka z kwotą 53 cent.
„ 91. Koraliki małe.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże udowodnili: w przeciwnym bowiem razie, po upływie jednego roku, nabędą znalazcy niektórych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat, staną się ich właścicielami. —

Kraków dnia 31. marca 1892.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego w Krakowie.